eli toisin sanoen tyttöjä, vaan kovin näkyvät olevan leväperäisiä hommaamaan. Syy kai on naisten vähyydessä, ettei ole kenelle näyttää sanvutuksiansa, vaan uskon että vielä ne siitä vilkastuu kunpa vain syksyn tullen yksiin pääsevät, sekä toivon, että tänne tulisi enemmän tyttäriä muilta paikkakunnilta, sillä palkka- sekä työsuhteet ei täällä ole hullummat.

Näytelmäseurammekin nousi kesän levosta ja päätti alkaa talvikauden toiminnan pitämällä ensin iltamat 25 p. elok. näytelmäseuran hyväksi. Siellä näytellään, eli on jo näytetty kappale. Näytelmäseurastamme on meillä hyviä toiveita, sillä siihen on liittynyt useita uusia pystyviä voimia, ja on jo tehty suunnitelmia talven ohjelmasta, johon kuuluu monta hyvää kappaletta. Näyttämövälineitä on myös päätetty korjata entisestään, joten talven kuluessa on Buffalon suomalaisella yleisöllä tilaisuus nähdä entistä parempia näytelmiä. Näytelmäseuramme johtajaksi saimme toveri Väinö Rosted'in.

Huvitoimikunta kuuluu toimivan syksyn jyryiltamat syyskuun alussa. En ole varma onko ne 1 tai 7 päivän iltana. Siitä vaan olen varma, että jotain erityistä niistä on aijottu. Joka on mukana hän näkee.

Toivon hyvää menestystä kaikelle mikä tarkoittaa taistelumme voitton viemistä.

Toveruudella M. L.

M. L. on hyvä ja kirjottaa vasta ainoastaan yhdelle puolelle paperia, ettei latojan tarvitse samaa paperia kahteen kertaan koneeseen tällätä.— TOIM.

SICAMOUS, B. C., CAN.

Sääsket täällä ovat oikeana maanvaivana. Niitä on tarpeeksi tällä ympäristöllä joka kesä.

Asuinrakennus paloi naapuriltamme H. Miteliltä tunnin sisällä poroksi. Ja oli minullakin kiire vettä pumpatessa, että sain oman mökkini varjelluksi, sillä tuuli lennätti säkeniä meille asti ja on näin kuiva ja kuuma. Kyllä täällä saa olla tulen kanssa varovainen, varsinkin joilla on vaan peltiset uuninpiiput.

Terveisiä vaan teille Toverittaren lukijat! MARY RANTA.

WORCESTER, MASS.

Toverittaren lukijakunnasta on kai näyttänyt siltä, kuin Worcesterissa ei ensinkään olisi yhteistoimintaan. Niin ei kuitenkaan ole, vaan kirjeenvaihtaja on ollut huolimaton.

Tuonnottain kehoitettiin kirjeenvaihtajia ripeämpään toimintaan, vaan se kehoitus etupäässä kohdistui Raivaajan kirjeenvaihtajiin ja minun mielestäni se oli aiheeton, sillä Raivaajan kirjeenvaihtaja on näkynyt olleen valveella. Odotin, että agitatsionikomitean puolesta olisi vähän "syhjätty" Toverittarenkin kirjeenvaihtajaa, vaan eivät minua säkänneet, eivät kai välitä jos Toverittarella on kirjeenvaihtajaa tai ei.

Täällä on tapahtunut yhtä ja toista joista en enään vanhoina asioina tahdo mainita.

Näytelmäseuralla on kesälomaa, vaan nyt sitä taas aletaan järjestämään talvitoiminta kauden varalle, vaikka ei vielä voitukaan täyttää avoimena ollutta vakinaisen johtajan tointa, niin toivotaan kuitenkin, että seuran omilla voimilla saadaan toiminta alulle siksi kun saadaan vakituinen johtaja.

Ompeluseura on myöskin hyvällä alulla, ainakin johto kuuluu olevan hyvissä käsissä ja onkin se tarpeen sillä tämän syksyn ajalla tullaan panemaan toimeen kunnolliset myyjäiset. 19 p. t. k. valittiin se myyjäiskomitea. Aivan kun vankimpana sisarena siihen liitettiin ompeluseuran johtokunta ja lisäksi valittiin kymmenhenkinen avustuskomitea johon lupautuivat seuraavat osaston jäsenet: Mr. Brooman, Mr. Heino, M. Junnola, N. Ahti, K. Ahti, W. Laine, Mrs. Taisto, Mr. Rautio, Mrs. Rautio, Mrs. Merikanto.

Yhtenä komitean jäsenenä jo uskallan ilmoittaa, että myyjäiset tulevat olemaan suuremmoiset, sillä osastomme naiset ovat luvanneet valmistaa niin arvokkaita käsitöitä voitoiksi, että ei vielä ennen ole ollut. Näytetäämpä taaskin Worcesterin naiset että mekin jotain voimme kun tahdomme.

Emme aio syrjäyttää miehiäkään, vaan päin vastoin velvotamme jokaisen avustamaan niin miehen kun naisenkin. Muuten älkää toivokokaan, että tulisitte saamaan niitä kirjoja voittoina, joista edellisessä kokouksessa syntyi niin vilkas keskustelu. Johtokunta on asettanut kirjat myyntiin ja nyt on jokaisella tilaisuus täyttää tietojaan arvokkailla teoksilla, joita löytyy osaston kirjallisuustoimikunnalla. Myyjäistoimikunta taas ei tule säästämään aikaa eikä rahaa vaan koettaa saada myyjäiset arvokkaiksi ja täysin yleisön kannatuksen arvoiseksi. Olkoon tämä nyt sanottu tällä kertaa. Vastaisuudessa koetan antaa tietoja useammin. Lopuksi toivon tarmoa ja intoa kaikille osaston toimiville henkilöille alkavan toimintakauden aikana.

N. A.

PEQUAMING, MICH.

Tervehdän Toverittaren lukijoita ja löpisen vähän paikkakunnan uutisia. Kentäjuhlia täällä on pidetty enimmäkseen urheilujuhlia tänä kesänä, sillä se näyttää olevan ainoa yhteispyrintö. Olen kuullut, että urheiluseurassa pitäisi olla naisiakin, vaan nähnyt en ole yhtään tänä kesänä. Tämä seutu on hyvin köyhä naisista, nim. sellaisista, joilla olisi parempi tilaisuus olla mukana yhteispyrinnöissä. Kaikilla ei tosin ole innostustakaan ja niillä, joilla olisi innostusta, ei ole tilaisuutta. Työläisäidin elämä on niin ylösotettu suurissa perheissä, että kun hän saa päivän työnsä tehdyksi, niin mielellään menee levolle illalla. Hänen päivätyönsä alkaa kello puoli viisi aamulla ja loppuu illalla yhdeksän ja kymmenen aikoina. Eikös olekin lyhyt työpäivä.

Nyt niitä viedään täältä kuten muualtakin nuorukaisia herra ties minne. Mitä ajattelette tästä te työläisäidit? Te jotka olette saaneet poikanne kasvaetuksi siihen ikään, että he alkaisivat korvata äidin ja isän huolet ja vaivat mitä he ovat lastensa eteen uhranneet ja nyt on aika jolloin äidin sydämen täytyy surusta pakahtua. Katkeralta tuntuu erota lapsestaan, jonka on rintansa alla kasvattanut ja erota viimeisen kerran tietäen minkä kauhean kohtalon alaiseksi polka on joutuva. Nyt ainakin jokainen työläisäiti toivoo, että olisivat ne sosialistit, joita moni tietämättömyydessään ennen sanoi "tavaraintasaajiksi" hallitsemassa, sillä heidän päämääränsä on rauha ja sopusointu.

Hartain toivomukseni olisi, että tämän paikkakunnan naiset tilaisivat jokainen itsellensä TOVERITTAREN, sillä se on kunnon oppaamme tietoisuuteen.

Mrs. Jack Harju tilasi itsellensä Saksasta oikeen riskin tiskarin joka saapui 12 p. heinäk. Ei muuta kuin lycka till. KIERÄ.

LASTEN TARHAT

(Jatkoa kolmannelta sivulta)

erikoisten taipumustensa kehittämiseksi. Häneltä tekee mieli kysyä: "Madammi, mitä aijotte te tehdä tuon koneteknillisiä kykyjä omaavan lapsen kehittämiseksi, sen mielikuvia luovan haaveilijan, sen yksinäisyyttä rakastavan, sen eläimiä rakastavan, mitä erikoisravintoa te annatte kullekin heistä, että he parhaiten voisivat kasvaa ja kehittyä?"

Vastaus siihen on tämä: "Aivan kuin on opittu pitämään erikoista huolta lapsen vastustamattomasta halusta soitantoon, piirustukseen, rakentamiseen, koneiden käyttämiseen, luonnon tutkimiseen, lääketieteeseen, samoin aivan nuoreen lapseen tulee kiinnittää huomiota ja hoitaa sen erikoisia tarpeita ja taipumuksia ja jos ei niin tehdä, niin voi tapahtua, että nämä erikoislahjat joutuvat haaskioon ja kokonaan kuoleentuvat."

Mutta kuinka voi äiti lapsen kaikki tarpeet täyttää?

Kuinka todellakin? Voimmeko me vaatia, että äiti opettaa neita kuten musiikkia, piirustusta, kuvaveistoa, konetekniikkaa, lääketiedettä? Emme titenkään voi äidiltä sitä vaatia. Täytyy antaa lapset erikoisalojen opettajien huostaan niin pian kuin heidän erikoiset taipumuksensa tulevat esille.

Mutta jo ennenkuin lasten erikoiset taipumukset tulevat näkyviin, on heillä vissejä tarpeita, jotka vaativat aivan yhtä huolellisen erikoisen huolenpidon.

Me tiedämme nyt, että näitä tarpeita voidaan hoitaa leikin avulla kindergartenissa. Mutta sitä ei vielä käsitetä, että lapsi tarvitsee erikoisen huolenpidon jo ennen kindergarden ikää.

On tapana sanoa, että ensimäisenä viitenä vuotenaan lapsi oppii enemmän kuin sen jälkeen kunkin viiden vuoden kuluessa. Ja kuitenkin jätetään lapset näinä ensimäisinä tärkeimpinä vuosinaan kokonaan opetusta vaille.

Miksikä siis ei sopisi varustaa aivan pienille lasten tarhoja, missä lapset saisivat leikkiä erikoisaloja tuntevien kasvattajien johdolla?

Kuvitelkaapas mielessänne: iso, hyväilmainen, valoisa rakennus, jossa on paljon huoneita ja kaikki huoneet yhtä miellyttäviä kuin lasten huone yleisessä kirjastossa, tai lasten kamari rikkaimmissa asunnoissa. Kuvatauluja, kirjoja, värejä, leikkikaluja, eläimiä, musiikkia. Kattotarha, kukkia, kasveja, puita, polkuja, vesilähteitä, santakuoopia, ruohokenttiä. Kiikkuja uima-altaita. Lumiukkoja, lumipalloja siellä missä on talvea. Oikea ravinto kunkin lapsen erikoisiin tarpeisiin. Kertomuksien ja satujen kertomista, läksyjä leikkejä ja säännölliset lepo- ja uniajat.

Ja kuka tulee pitämään huolta näistä lasten tarhoista? Ne naiset ja miehet — ja ainoastaan ne naiset ja miehet — jotka ovat neroja lasten ymmärtämisessä ja hoitamisessa, ja rakastamisessa.

Tämä ei tarkoita ainoastaan niitä, jotka ovat mestareita lasten fyysillisessä hoidossa ja kasvatuksessa ja ymmärtävät sen tehtävän tieteenä. Eikä tämä tarkoita ainoastaan niitä, joilla on erikoiset lahjat opetukseen, tietojen antamiseen ja henkiseen kasvatukseen.

Tämä tarkoittaa niitä, joilla on erikoiset äidin ja isän lahjat kuten synnynnäinen taipumus soitantoon, taiteeseen tai näyttelemiseen; se seikka, että oppilaat rakastavat enemmän toisia opettajia kuin toisia, ja että toiset äidit voivat hallita lapsensa paremmin kuin toiset ja kiinnittää heidät rakkauden siteillä itseensä osoittaa, että toisilla ihmisillä on erikoisia taipumuksia olla lasten "vanhempina".

Ja kun asiaa harkitsemme, niin selviää meille se seikka, että niiden opettajain, jotka eivät voi lasten kanssa tulla toimeen, olisi parasta lakata olemasta opettajia. Mutta ne äidit, jotka eivät voi hallita omia lapsiaan, heitä emme halua yhtä suoraan sanoa, että he eivät ole kelvollisia lapsiaan kasvattamaan.

Ja kuitenkin, kuinka paljon lapsia vastaan rikotaan, se selviää meille kun ajattelemme ja katselemme sitä asemaa missä miljoonat lapset elävät, uuden lapsitieteen valossa.

Lasten tarhat tulevat, tulevat varmaan, vaan ei kaikille lapsille nykyisen järjestelmän vallitessa. Vasta siinä yhteiskunnassa, missä yksityinen voittojen kiskominen on luvatonta, tulevat kaikki lapset pääsemään kunnollisesta kasvatuksesta osallisiksi. Silloin kaikki lapset saavat jotain parempaa kuin amatöörikasvatuksen.

Minkätähden me kannatamme naisten äänioikeutta

(New York Callin toimitus-sivulta).

Ehkä ei se ole täydellisesti hienoa ja kauniisti naisellista että pitää vahtia Valkosen talon edustalla ja liehuttaa lippuja yleisön edessä, jotka loukkaavat presidentti Wilsonia viitaten hänen yksinvaltiuteensa. Me emme ole varmoja eikö asia niin ole, me emme tiedä. Ja kuitenkin, on kummallista, että milloin ikänä me joudumme arvelemaan tätä asiaa, tulee silloin aina joku ja sanoo jotain, joka saattaa meidät taas kokonaan naisten asian puolelle. Niinkuin seuraava.

Naiset jotka ovat tehneet itsensä syypäiksi niihin piketti (vahti) temppuihin ovat tehneet kokonaan mahdottomaksi äänestää naisten äänioikeudesta ensi vaaleissa New Yorkin valtiossa. Naisten äänioikeus tulee hävilmään paljon suuremmalla äänimäärällä kuin viime yrityksessä ja ei mistään muusta syystä kuin siitä näytelmästä joka on toimeenpantu päivä toisensa jälkeen Valkeantalon porteilla.

Keskinkertainen miesäänestäjä, joka on ollut taipuvainen myöntämään naisille äänioikeuden tutkiskelee itsekseen sitä seikkaa, että ne naiset, jotka vahtivat presidentin asuntoa ovat juuri sitä lajia, jotka tulevat tunkeutumaan naisten johtajiksi politiikassa. Siitä hirvittävästä mahdollisuudesta keskinkertainen miesäänestäjä rukollee vapautusta ja tulee käyttämään äänensä vapautuakseen.

Ja kun me luemme tämän ja otamme huomioon sen mistä se tulee, niin ainakin nykyhetkellä se pyörtää meidät puhtaasti suffragettien leiriin ja jättää meidät valmistuneina hyväksymään melkein mitä tahansa mitä naiset voivat taistelussaan tehdä. Valkean talon vahtiminen näyttää olevan ehdottomasti oikeen ja vieläkin enemmän, se tuntuu olevan moraalin, hienouden ja hyvän maun mehu.

Siellä lukiessamme ylläolevan, kohoaa eteemme näky Buffalon satamasta niinä hyvinä entisinä aikoina jolloin puukotettiin, purtiin, pistettiin ja ammuttiin; jolloin lakkotaistelut ja työnsulut verellä tahrittiin; jolloin oli karskia boosuja ja yhtä karskia rantajätkiä; jolloin lyötiin ja nuijittiin; jolloin oli tynnyrihuoneita ja rommiloita; jolloin mätä, pikkumainen poliittinen kierous kukoisti; ja kaiken sen keskessä

(Jatkoa seitsemännellä sivulla)